

Дистанційний удар по корупції

Прикордонники першими серед правоохоронних структур нашої держави пройшли дистанційний навчальний курс із запобігання та протидії корупції. Як неважко здогадатися, його метою є антикорупційне виховання персоналу, вивчення витоків, передумов і, головне, наслідків цього негативного явища.

5
стор.

Наука на варті кордону

У Києві відбулася міжнародна науково-практична конференція «Історія, сучасність і перспективи розвитку Державної прикордонної служби України та охорони державного кордону». Про поважність наукового форуму якнайкраще свідчили його учасники, серед яких було: 7 докторів наук, 30 кандидатів, 6 професорів і 15 доцентів.

6
стор.

ПРИКОРДОННИК УКРАЇНИ

№ 22 (5468) 5 червня 2015 року

ГАЗЕТА ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ЗАСНОВАНА У 1943 РОЦІ

ПЕТРО ПОРОШЕНКО:

«Я ТВЕРДО ВІРЮ В ПАТРІОТИЗМ І ПРОФЕСІОНАЛІЗМ ПРИКОРДОННИКІВ»

У День прикордонника охоронців державних рубежів із професійним святом привітали Президент України Петро Порошенко та Голова Держприкордонслужби України Віктор Назаренко. Під час святкових заходів на території військового містечка у Бортничках «зеленим кашкетом» вручені державні нагороди, ключі від службових квартир, понад 300 одиниць бойової й спеціальної техніки та значну кількість зброї, яка практично одразу ж попрямувала для посилення прикордонних підрозділів. Урочистого настрою додав виступ Академічного ансамблю прикордонного відомства.

Володимир ПАТОЛА,
фото Валерія ОЛІЙНИКА

Петро Порошенко тепло привітав прикордонників, високо оцінивши героїчні та професійні дії військовослужбовців під час антитерористичної операції і роботу відомства по забезпеченню процесів євроінтеграції.

— Така вже служба у прикордонників, що вони першими вступають у бій. І, водночас, саме прикордонникам випаде завершувати війну, коли агресора буде випроваджено з країни, а прикордонна варта стане на захист рубежів нашої Батьківщини. Кордон — головний елемент суверенітету держави, — наголосив Президент.

Верховний Головнокомандувач відзначив високий бойовий дух українського війська та рішучість державного керівництва очистити від окупантів усю, тимчасово захоплену ними територію до останнього метра української землі.

— Для наведення порядку треба закрити кордон і вивести всі іноземні війська з території України. А всередині держави ми дуже швидко розберемося між собою. В Україні немає ніякого внутрішнього конфлікту. Навпаки: наша з вами Україна зараз єдина як ніколи, міцна як ніколи, сильна і здатна захистити себе. Бойовий дух Збройних Сил України, прикордонників, Національної гвардії, підрозділів внутрішніх справ і Служби безпеки України надзвичайно високий. Радою національної безпеки і оборони України затверджено Стратегію національної безпеки. Мета цієї стратегії чітка: повне відновлення територіальної цілісності й суверенітету нашої держави. Відновлення суверенітету України на Донбасі та в Криму. Україна буде боротися за реалізацію цих цілей, — підкреслив Петро Порошенко.

Закінчення на 4-й стор.

ЗА МИНУЛИЙ ТИЖДЕНЬ

Державний кордон України перетнуло
1,17 млн. > **294** тис.
осіб > транспортних засобів

Затримано за незаконне перетинання кордону
488 осіб > з них **11** незаконних мігрантів

Вилучено
23 од. > **31** од.
зброї > боєприпасів

Затримано товарів і вантажів, що незаконно переміщувалися через державний кордон, на
19,2 млн. грн.

КОРОТКО ПРО ГОЛОВНЕ

■ Їздимо за новими правилами

Для покращення обслуговування клієнтів і розширення переліку послуг «Укрзалізниця» з 29 травня розпочала перевозити пасажирів, вантаж і пошту за новими правилами. Для перевезення дітей у внутрішньому сполученні більше не потрібен оригінал свідоцтва про народження. Відтепер дітям віком до 16 років достатньо пред'явити нотаріально завірени копії свідоцтва про народження чи інші документи, що засвідчують вік дитини. Для студентів, як і раніше, збережено пільговий проїзд у соціальних вагонах. Перелік документів, які потрібно пред'явити при посадці у потяг, розширено. Зокрема, військовослужбовцям достатньо надати військовий квиток. Оформлення пільгового чи безплатного проїзного документа в обмін на талони, в разі відсутності прямого потяга до станції призначення, можна лише з однією пересадкою. Раніше кількість пересадок не враховувалася.

Олена ТАЩИЛІНА

■ Мільярд гривень — на закупівлю житла

Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк підписав постанову про використання бюджетних коштів на закупівлю житла для учасників антитерористичної операції та членів сімей загиблих воїнів АТО. При цьому Глава Уряду підкреслив, що Міністерство оборони, Міністерство внутрішніх справ, Служба безпеки та інші силові відомства матимуть право отримати 1 мільярд гривень на закупівлю житла як для учасників АТО, так і для членів сімей тих, які загинули під час проведення антитерористичної операції проти російських терористів. Очільник Уряду звернувся до міністрів невідкладно оформити відповідні бюджетні програми, а до Міністерства фінансів — забезпечити фінансування. «Швидко в прозорому режимі закупувати житло, щоб ми до вересня вже забезпечили перший етап», — підкреслив Арсеній Яценюк.

Сергій ПОЛЩУК

■ Навчання флотів України і США

Спільні українсько-американські морські навчання почалися у нейтральних водах Чорного моря. Від України у маневрах бере участь фрегат «Гетьман Сагайдачний», від США — міноносець «Росс». Під час дводенних навчань відпрацьовуються маневрування, транспортування пасажирів і реагування на уявного противника в повітрі. Таким чином, військово-політичний блок підтверджує свій курс на морську безпеку та стабільність у Чорноморському регіоні.

Юрій ЗАНОЗ

ОФІЦІЙНО

Указ Президента України №289/2015

Про присвоєння військових звань

1. Присвоїти військове звання генерал-полковника: генерал-лейтенанту **НАЗАРЕНКУ Віктору Олександровичу** — Голові Державної прикордонної служби України.
2. Присвоїти військове звання генерал-лейтенанта: генерал-майору **БЛЯШЕНКУ Олегу Вікторовичу** — заступнику Голови Державної прикордонної служби України; генерал-майору **СЕРВАТЮКУ Василю Миколайовичу** — першому заступнику Голови Державної прикордонної служби України.
3. Присвоїти військове звання генерал-майора: полковнику **КОСІКУ Сергію Миколайовичу** — начальнику Південного регіонального управління Державної прикордонної служби України.

Президент України **Петро ПОРОШЕНКО**
27 травня 2015 року

Указ Президента України №288/2015

Про відзначення державними нагородами України

За особисту мужність, виявлену у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, високий професіоналізм, зразкове виконання військового обов'язку та з нагоди Дня прикордонника постановляю:

Нагородити орденом Богдана Хмельницького III ступеня

ВІХТЮКА Андрія Вікторовича — полковника

ГУСАКА Юрія Миколайовича — полковника

ЄГОРОВА Володимира Сергійовича — полковника

Нагородити орденом «За мужність» III ступеня

ВЕНГЕРА Олега Миколайовича — старшого солдата

ВІННИЦЬКОГО Олега Васильовича — прапорщика

ГУСАКА Віталія Васильовича — старшину

ЛИЗОГУБА Олександра Олександровича — майора

МАРЦЕНЮКА Олега Павловича — майора

Нагородити орденом Данила Галицького

ДОПРЯКА Сергія Артемовича — майора

ЗАЛЮБІВСЬКОГО Олега Броніславовича — полковника

КОСАЧА Сергія Михайловича — полковника

Нагородити медаллю «За військову службу Україні»

БАБІЯ Сергія Миколайовича — сержанта

МАЗУРА Романа Васильовича — сержанта

Нагородити медаллю «За бездоганну службу» III ступеня

КАНДЖУ Олега Дмитровича — підполковника медичної служби

МАЙКУТА Михайла Миколайовича — майора

ШЕРЕМЕТУ Олексія Володимировича — майора

Нагородити медаллю «Захиснику Вітчизни»

ГРАНАТА Петра Петровича — старшину

ЖУКА Сергія Олексійовича — сержанта

ЗІНЬКОВСЬКОГО Олега Валентиновича — сержанта

КОСТЮКА Сергія Івановича — сержанта

ЛПЩИНСЬКОГО Андрія Володимировича — сержанта

ПАНЧУКА Валерія Євгеновича — старшого лейтенанта

РАСПОПОВА Олексія Олександровича — старшого солдата

СЕНДЕЦЬКОГО Олега Станіславовича — старшого солдата

СКРИПНИКА Андрія Анатолійовича — старшого прапорщика

ТОКМАЧОВА Олександра Миколайовича — старшого прапорщика

Присвоїти почесні звання:

«ЗАСЛУЖЕНИЙ БУДІВЕЛЬНИК УКРАЇНИ»

АТАМАНЮКУ Олександр Олександровичу — полковнику

«ЗАСЛУЖЕНИЙ ЖУРНАЛІСТ УКРАЇНИ»

СЛОБОДЯНУ Олегу Феліксівичу — полковнику

«ЗАСЛУЖЕНИЙ ПРАЦІВНИК ОСВІТИ УКРАЇНИ»

ШИНКАРУКУ Олегу Миколайовичу — полковнику.

Президент України **Петро ПОРОШЕНКО**
27 травня 2015 року

СОЦІАЛЬНА ПОЛІТИКА

VIP-пенсій вже не призначають

Пенсійний фонд України припиняє призначення спецпенсій депутатам, міністрам, суддям, прокурорам, митникам, податківцям та іншим чиновникам.

Кароліна КАРНАУХ

Народні депутати не проголосували за два законопроекти про внесення змін до Прикінцевих положень Закону України «Про внесення змін у деякі законодавчі акти України щодо пенсійного забезпечення» про перенесення термінів прийняття закону про призначення усіх пенсій, в тому числі спеціальних, на загальних підставах. Законопроекти набрали лише 52 і 60 голосів відповідно. Таким чином, перенесення термінів припинення призначень спецпенсій не буде.

У зв'язку з набранням чинності Закону України «Про внесення змін у деякі законодавчі акти України щодо пенсійного забезпечення» від 2 березня 2015 року Пенсійний фонд України припинив призначення спецпенсій. Закон, прийнятий Радою у березні, передбачає, що Уряд до 1 травня мав внести відповідний пакет законів про пенсійну реформу і якщо парламент до 1 червня не прийме цей закон, то система спецпенсій в Україні перестане існувати.

Кабмін 30 квітня вніс до Верховної Ради пакет законопроектів щодо реформування пенсійної системи і впровадження накопичуваль-

ного рівня пенсійного страхування. Парламент, у свою чергу, не прийняв до 1 червня ці законопроекти.

«З червня всі пенсії народним депутатам, міністрам, суддям, прокурорам, митникам, податківцям та іншим чиновникам будуть призначатися відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», як усім звичайним людям», — заявив міністр соціальної політики України Павло Розенко, зауваживши, що ця норма не стосується науковців і військовослужбовців.

«Ми виконаємо цю норму закону з великим задоволенням. Це наша принципова позиція. Компромісів щодо подальшого існування ганебної системи VIP-пенсій не буде», — підкреслив Павло Розенко.

У Пенсійному фонді, в свою чергу, уточнюють, що забирати раніше нараховані виплати ніхто не буде, оскільки закон зворотної сили не має.

«Припиняється призначення. Тобто, ті пенсії, які були нараховані раніше, будуть виплачуватися в тому ж розмірі, що і був встановлений», — зазначив заступник голови правління Пенсійного фонду України Владислав Машкін.

До речі, сьогодні в Україні приблизно тринадцять мільйонів пенсіонерів. І лише 2% з них мають спеціальні пенсії. Згідно з даними Держстату, найвищі вони у суддів, міністрів і депутатів — у середньому близько 15 тисяч гривень. Рядові чиновники мають пенсії, удвічі вищі від звичайних.

Виключне право одержувача

При призначенні одноразової грошової допомоги члени сімей загиблих військовослужбовців можуть самостійно обирати де і як отримуватимуть належні їм виплати.

Василь ДРОЗДОВ

Виплата одноразової грошової допомоги членам сімей військовослужбовців, які загинули під час АТО, передбачена статтею 16 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» та постановою Кабінету Міністрів України від 25 грудня 2013 р. № 975.

Так, згідно з чинним законодавством у разі загибелі або смерті військовослужбовця загальний розмір грошової допомоги сім'ї загиблого з 1 січня 2014 року становить 609 тис. грн. — це 500-кратний розмір прожиткового мінімуму (1218 грн.) для працездатних осіб.

Як зазначається на Урядовому порталі, виплата допомоги здійснюється членам сімей, батькам та особам, які перебували на утриманні загиблого військовослужбовця в рівних частках кожному. Кошти можуть виплачуватися особі шляхом перерахунку на рахунок в установі банку, зазначеній одержувачем виплати, або через касу уповноваженого органу, який здійснює виплату.

УРОЧИСТОСТІ

Входини мігівських козаків

На українсько-польському кордоні після повної реконструкції відкрито оновлений відділ прикордонної служби «Мігово» імені Українського Козацтва. Масштабну перебудову підрозділу здійснено в рамках проекту розвитку сучасної інфраструктури відділів прикордонної служби Програми транскордонного співробітництва «Україна–Польща–Білорусь».

Іван ГАЛКІН

На заході були присутні Голова Держприкордонслужби України генерал-полковник Віктор Назаренко, Комендант Бещадського відділу Прикордонної варті Республіки Польща полковник Пьотр Патля, голова Львівської ОДА Олег Синютка, представники взаємодіючих органів, а також місцеві мешканці прикордоння.

Відкриваючи урочистий захід, генерал-полковник Віктор Наза-

ренко привітав персонал відділу правоохоронців з новосіллям і професійним святом та вручив кращим вартовим рубезу нагороди й відзнаки. Також ряд військовослужбовців оновленого підрозділу, які брали участь в АТО, отримали з рук очільника відомства посвідчення учасника бойових дій. Приемним і довгоочікуваним моментом стало вручення трьом військовослужбовцям ВПС «Мігово» та членам їхніх сімей ключів від службових помешкань.

Гостям іменного відділу було продемонстровано сучасні технічні засоби, що нині викорис-

туються в охороні та обороні рубезу. Серед іншого – озброєння та техніка, отримані в рамках зазначеного міжнародного проекту – патрульні автомобілі «Дастер», снігоходи, квадроцикли та мікроавтобус «Фольцваген Т5».

Загалом на облаштування «Мігово» протягом 2013–2015

років було спрямовано 9 мільйонів гривень за які реконструйовано 11 споруд адміністративно-житлового, господарчого та комунального призначення, прокладено мережі водопостачання й каналізації, повністю переобладнано мережу теплопостачання та збудовано нову котельню.

ПІСЛЯМОВА ДО ПОДІЇ

Закарбована пам'ять

Напередодні Дня прикордонника у парку культури і відпочинку «Перемога», що у Дарницькому районі міста Києва, відбулася урочиста церемонія відкриття меморіального каменя пам'яті загиблим прикордонникам.

Глона СОФІОК

Меморіальний знак розроблено за ініціативою керівництва Держприкордонслужби та громадського об'єднання «Всеукраїнський союз захисників кордонів батьківської землі». Відтак встановили його на Алеї прикордонників, по сусідству з пам'ятником «Захисникам кордонів Вітчизни».

На заході були присутні Голова Держприкордонслужби України Віктор Назаренко та голова Дніпровської районної в місті Києві державної адміністрації Ярослав Горбунов, а також співробітники прикордонного відомства, ветерани, представники громадських організацій і мешканці столиці.

– Справжня свобода не дається задаремно! За неї потрібно боротися, подекуди навіть ціною життя, – наголосив генерал-полковник Віктор Назаренко. – Керівництво держави,

народ України високо оцінюють дії прикордонників. За особисту мужність і самовідданість, виявлені під час виконання завдань у зоні АТО, 342 прикордонники відзначено державними нагородами, 63 з яких, на превеликий жаль, померли. Тож вшануємо світлу пам'ять захисників Вітчизни хвилиною мовчання!

Голова Дніпровської районної в місті Києві державної адміністрації Ярослав Горбунов привітав усіх прикордонників із їхнім професійним святом, а також зазначив:

– Нинішнього року це свято затьмарено сумними подіями, які зараз відбуваються на сході держави. І наші прикордонники, як і їхні діди та прадіди свого часу, прийняли пер-

ший удар ворога й першими, не шкодуючи свого життя та здоров'я, стали на захист нашої Батьківщини.

Крім того, Ярослав Горбунов наголосив, що гордий тим, що саме у Дніпровському районі є така Алея прикордонників, куди можна прийти й віддати шану героям сучасності.

Член правління громадської організації «Всеукраїнський союз захисників кордону батьківської землі» Юрій Харченко висловив вдячність усім прикордонникам і громадським організаціям, які підтримали ідею створення пам'ятного знака. Він вірить, що страшна цифра загиблих прикордонників не буде зростати.

– Меморіальний камінь – це місце, куди можна привести своїх дітей та онуків і розповісти про такі поняття, як мужність, честь і любов до своєї Батьківщини, – зауважив Юрій Харченко.

Після церемонії керівництво Держприкордонслужби та ветерани-прикордонники поклали квіти до пам'ятників «Захисникам кордонів усіх поколінь» і «Захисникам кордонів Вітчизни» й обмінялися вітальними словами. Вони також обговорили важливість встановлення таких меморіалів не лише в столиці, а й у інших містах України, адже пам'ять про героїв нашої держави повинна жити вічно.

ГРОМАДСЬКИЙ КОНТРОЛЬ

Рейд небайдужих

Саме так можна назвати вїзне засідання Громадської ради при Адміністрації Держприкордонслужби, що відбулося напередодні професійного свята «зелених кашкетів».

Ольга МІРОШНИЧЕНКО

Громадський «десант» відвідав органи та підрозділи Азово-Чорноморського регіонального управління, де провів низку зустрічей з персоналом Херсонського і Бердянського прикордонних загонів, а також побував у пункті контролю «Чонгар».

– Організовуючи цю поїздку, ми ставили за мету з'ясувати, як живуть і служать прикордонники на новому місці, чи є проблеми, які за допомогою громадськості у змозі подолати, – розповіла секретар Громадської ради Антоніна Птиця.

питання передачі приміщень прикордонному відомству, адже ті будівлі, які сьогодні орендуються, потребують ремонту або й реконструкції, що неможливо здійснити на умовах оренди. Також гостро стоїть проблема надання житла військовослужбовцям, забезпечення будматеріалами для проведення ремонту споруд відомчої інфраструктури.

Звертали увагу представники Громадської ради й на інші, можливо, не такі серйозні, однак не менш важливі моменти. Як наприклад, забезпечення підрозділів пральними машинами, облаштування тимчасових приміщень у пунктах контролю на адмінмежі з окупованим Кримом тощо.

– Зараз ми готуємо звернення до Уряду, органів місцевої влади, волонтерів із пропозиціями щодо вирішення проблемних питань. Насамперед це стосується забезпечення підрозділів службовими приміщеннями, а співробітників – житлом, – підкреслила Антоніна Птиця. – Крім цього, ми ініціюємо збір коштів для придбання вагончика для захисників, які несуть службу в пункті контролю «Чонгар». Він зараз вкрай потрібний нашим військовим.

ГАРЯЧІ БУДНІ

■ Без риби, зате живі

Чотирьох любителів камбали врятували поблизу острова Зміїний прикордонники однойменної застави. Пошкоджений човен з вилківськими рибалками дрейфував на відстані півмилі від острова. Його й виявив прикордонний наряд. Слід зазначити, що у цій частині акваторії мобільний зв'язок відсутній і потерпілих поступово відносило у відкрите море. На допомогу рибалкам вийшов КрМО «Аметист», який патрулював у цьому районі. Як з'ясувалося, у маломірному плавзасобі розрядилися акумулятори, тож його було відбуксовано до причалу Зміїного. Після того як акумулятори зарядили від системи живлення прикордонного корабля, човен взяв курс на Вилкове.

Сергій ЯКИМЕЦЬ

■ Заможний пішохід

Дуже небідного українця затримали прикордонники Харківського загону разом із співробітниками СБУ у місцевому пункті пропуску «Стрілече», що на рубезі з Росією. Спочатку все виглядало доволі невинно. Під час перевірки документів у нашого співвітчизника лише запитали про наявність заборонених для переміщення через кордон предметів і попросили показати сумки. Реакція чоловіка виявилася доволі несподіваною: він почав кричати й кидатися на контролерів, а потім і взагалі, підхопивши речі, рвонув назад, до сусідньої країни. Спроба не вдалася: наряд наздогнав та затримав втікача. Під час перевірки правоохоронці виявили серед речей затриманого 760 тисяч доларів США.

Людмила ТКАЧЕНКО

■ Кіднепінг по-донецьки

Жителі одного з населених пунктів Новоазовського району Донецчини повідомили прикордонникам про те, що на березі водойми, поблизу села, троє людей силоміць заштовхали до багажника автомобіля «ВАЗ» та повезли в невідомому напрямку рибалку. Про інцидент негайно оповістили всі контрольні пункти, блокпости та підрозділи міліції. У результаті спільної операції, яку провели прикордонники у взаємодії зі співробітниками МВС, у контрольному пункті «Кальчик» було виявлено вказаний автомобіль і троє викрадачів, які намагалися вийхати на підконтрольну бойовикам територію. Як з'ясувалося, причиною кіднепінгу стало те, що напередодні викрадений рибалка офіційно звинуватив зазначених осіб у причетності до сепаратистської діяльності. Крім того, стало відомо, що один із затриманих перебуває в розшуку за підозрою в умисному вбивстві.

Андрій ДЕМЧЕНКО

ПЕТРО ПОРОШЕНКО: «Я ТВЕРДО ВІРЮ В ПАТРІОТИЗМ І ПРОФЕСІОНАЛІЗМ ПРИКОРДОННИКІВ»

Закінчення.
Початок на 1-й стор.

Глава Держави також відзначив особливу важливість завдань, які виконують захисники кордону на сході України.

— У зоні антитерористичної операції захищають суверенітет і територіальну цілісність нашої держави більше 11 тисяч прикордонників. Хочу згадати тих ваших побратимів, які поклали свої голови, віддали за свободу, волю і демократію в Україні найцінніше, що в них є — своє життя. 63 герої прикордонники полягли в боях за Україну і назавжди ввійшли до народної пам'яті й історії Державної прикордонної служби, — наголосив Глава Держави.

Присутні вшанували загиблих хвилиною мовчання. Лише з початку 2015 року прикордонники більше 120 разів піддавалися атакам з боку російсько-терористичних військ і неодноразово вступали в бій з диверсійними групами противника. Від початку антитерористичної операції державними нагородами відзначено більше 500 захисників державного рубежу.

Президент зазначив, що сучасна, добре оснащена та ефективна Державна прикордонна служба має виняткове значення для утвердження національних інтересів України. Чим більш несприятливим стане кордон, тим більш прозорим для українських громадян він буде на Заході. Надійний заслон тероризму, контрабанді, нелегальній міграції на державному кордоні — це надзвичайно важливі складові практичної європейської інтеграції України. Для того, щоби українські громадяни отримали право безвізового проїзду, ключові завдання покладаються саме на прикордонників. Їх повинні забезпечити можливістю доступу до всіх баз даних, саме прикордонник має бути головним на кордоні і в пункті пропуску, володіти

інформацією всіх інших служб і приймати кінцеве остаточне рішення. Ми забезпечимо охоронців державного рубежу надійною інформацією, а їхні завдання мають виконуватися якісно та швидко, — зауважив Петро Порошенко.

Окрім того, Верховний Головнокомандувач високо оцінив боєздатність відомства, майстерність і самовідданість «зелених кашкетів», подякував охоронцям кордону за їх непросту службу:

— Я твердо вірю в патріотизм та професіоналізм прикордонників, переконаний, що Служба сьогодні здатна захистити кордони нашої держави. Здатна і підтвердила це в боях — в Ізваріно, на Довжанському, в інших місцях, де прикордонники, ризикуючи життям і віддаючи життя, рятували Україну. Низький уклін усім, хто повернувшись з АТО, залишаючись там сьогодні забезпечує безпеку України. Зі свого боку робитиму все, щоб укра-

їнські прикордонники отримували сучасну техніку, оснащення, належне забезпечення. Я широдячний усім, хто присвятив своє життя захисту кордону. Вдячний за нелегку службу справі захисту національних інтересів нашої держави. Ми вітаємо всіх вас, ваших рідних, близьких, і в першу чергу тих, хто зараз перебуває віч-на-віч з ворогом, з іноземним агресором в районі проведення антитерористичної операції, тих хто зараз на сході. Їм найважче, але ці люди знають: вони мають що захищати, вони — найшанованіші громадяни нашої держави. З Днем прикордонника вас! Я бажаю вам міцного здоров'я, добробуту, нових здобутків на благо України. Слава прикордонникам! Слава Україні!

Президент вручив представникам регіональних управлінь сертифікати на бойову і спеціальну техніку. Серед більш ніж 300 транспортних засобів бронетранспортери, автомаїстерні на базі «Volkswagen Transporter», броньовані автомобілі «Козак-2», «Volkswagen Amarok», «Ford Ranger» і «Land Rover», патрульні автомобілі, вантажівки, паливозаправники та квадроцикли. Охоронці державного рубежу, які прибули для отримання бойових нагород, оглядали зразки техніки, озброєння та спорядження із задоволенням, а іноді — неприємним бажанням перевірити їх у роботі. Такий інструментарій не лише покращить захищеність особового складу, дозволить зберегти життя бійців і офіцерів, а й зробить виконання бойових завдань більш оперативним та ефективним, посилять вогневу потужність прикордонних підрозділів на найгарячіших напрямках.

Присутні не залишили байдужими вручення державних нагород 29 військовослужбовцям. Особливо щиро раділи

«зелені кашкети» за друзів — героїв, які нещодавно повернулися у стрій після бойових поранень. Цього дня ще майже

20 охоронців державних рубежів отримали відзнаки Верховної Ради та Кабінету Міністрів України.

Захисники кордону, віддаючи всі сили, а іноді й ризикуючи життям на службі, роблять це заради захисту Батьківщини, зокрема — найдорожчої її частини — своїх близьких, своєї родини. Тому величезною радістю стало отримання окремого помешкання. Вручаючи ключі від 52 нових квартир, Голова Держприкордонслужби України генерал-полковник Віктор Назаренко звернувся з привітанням до особового складу:

— Безперечно, у цей складний час основні ресурси ми змушені спрямувати на озброєння, технічне переоснащення і всебічне

забезпечення наших підрозділів. Проте не забуваємо вирішувати й соціальні проблеми захисників кордону, особливо, і в першу чергу, — учасників антитерористичної операції. Цього року за підтримки керівництва держави для будівництва житла нашому відомству виділено 60 мільйонів гривень. Це дасть змогу ввести в експлуатацію дев'ять житлових об'єктів та отримати понад 250 квартир. Поряд з цим за рахунок активного залучення коштів інвесторів для спільної забудови земельних ділянок протягом п'яти наступних років ми розраховуємо збільшити відомчий житловий фонд ще не менше ніж на тисячу квартир.

Розділила радість батьків і малеча. А на запитання, ким хочуть стати в майбутньому, багато хлопчиків, і навіть дівчаток, відповіли однозначно: «Прикордонником!».

Голова Служби зазначив:

— Наші діти — це патріоти, це майбутні прикордонники, і я впевнений, що прийде час, коли вони візьмуться за справу, якою зараз займаємося ми. Колись на державному рубежі не буде нас, але справа охорони і захисту державного кордону — вічна.

ДИСТАНЦІЙНИЙ УДАР ПО КОРУПЦІЇ

Прикордонники першими серед правоохоронних структур нашої держави пройшли дистанційний навчальний курс із запобігання та протидії корупції. Як неважливо здогадатися, його метою є антикорупційне виховання персоналу, вивчення витоків, передумов і, головне, наслідків цього негативного явища.

Валентина ЛАЗАРЧУК

У лютому–квітні нинішнього року дистанційне навчання за цим курсом вже успішно пройшла більшість персоналу Адміністрації ДПСУ. А протягом перших двох місяців літа планується, що цей курс опанує персонал регіональних управлінь, ОКПП «Київ» і навчальних закладів Служби.

Варто зазначити, що в програму включено досвід провідних європейських правоохоронних структур, міжнародні стандарти та практики протидії корупції, національну антикорупційну базу України й морально-професійні норми, закріплені у вітчизняному законодавстві.

Даний курс розробляли фахівці Національної академії Держприкордонслужби за рекомендаціями, наданими Місією ЄС із прикордонної допомоги Україні та Молдові. Окрім того, чималу підтримку надавали ОБСЄ, Центральне антикорупційне бюро Польщі, Служба спеціальних розслідувань Литовської Республіки й Всеукраїнська спеціальна Колегія з питань боротьби з корупцією та організованою злочинністю.

Аби розробити серйозний підготовчий базис для потреб вітчизняного прикордонника, спочатку українські експерти провели ґрунтовний аналіз європейських тенденцій розвитку системи підготовки персоналу прикордонних відомств (зокрема, Німеччини та Польщі). Як з'ясувалося, однією з найбільш ефективних форм навчання персоналу органів охорони держкордону є дистанційна. Такий метод навчання дозволяє військовослужбовцям

отримувати необхідні професійні знання або ж підвищувати наявний професійний рівень без відриву від виконання службових обов'язків. Окрім практичності, така форма дозволяє суттєво заощаджувати державні кошти.

Слід зазначити, що практика дистанційного навчання є далеко не новою в системі професійної підготовки особового складу Держприкордонслужби. Ще 2011 року в Національній академії ДПСУ створено штатний підрозділ – курс дистанційного навчання Центру підвищення кваліфікації (Головний центр дистанційного навчання). Реалізуючи проект «Інноваційні підходи до кар'єрного росту (ІНКА)» за підтримки Міжнародної організації з міграції було здійснено забезпечення даного підрозділу необхідним сучасним серверним і комп'ютерним обладнанням.

Згодом фахівці цього Головного центру провели налаштування та розміщення серверної платформи та відомчої мережі Intranet, встановили та налаштували систему управління курсами Moodle. Окрім того, забезпечено безперебійне цілодобове функціонування даного ресурсу. Далі розробили веб-портал, на якому знаходяться всі необхідні навчальні, інформаційні та довідкові ресурси.

Перед тим як запустити платформу, фахівці ДПСУ провели низку робочих зустрічей з експертами прикордонних відомств Європейського Союзу. Потрібно зауважити, що іноземці дали високу оцінку діяльності Держприкордонслужби України в питаннях запровадження в систему підготовки особового складу дистанційної форми навчання.

На сьогодні у Службі успішно функціонують 18 курсів для офіцерського складу

та 4 курси для молодшого персоналу. За останні три роки на них успішно пройшли підготовку та перепідготовку близько 7 000 вартюх рубажу.

Для того, аби створити мотивацію для військовослужбовців до такого навчання прикордонні експерти розробили цілий комплекс заходів для подальшого кар'єрного зростання

випускників, які показали найкращі результати.

У планах – ввести низку нових навчальних програм, серед яких: курси з комплексного управління кордонами (за проектом «Східне партнерство»), попередження військових адміністративних правопорушень, основ загальновійськового бою та тактичної медицини. ■

ЗВ'ЯЗОК ПОКОЛІНЬ

ПОДОРОЖ КРІЗЬ ЧАС

У кожної людини рано чи пізно виникає бажання повернути час назад. Хочеться виправити зроблені колись помилки, побачити близьких людей, яких забрав час, ще раз обійняти їх, дізнатися більше про їхнє життя, аби назавжди залишити у пам'яті спогади про такі щасливі, неповторні й хвилюючі моменти.

Олег МЕЛЬНИК

Розуміючи, що фізичне повернення в минуле є неможливим, люди знайшли цьому альтернативу – навчилися переносити частинки минулого у сьогодення. Для цього по всьому світі створено своєрідні «капсули часу» – музеї, що дають можливість повернутися на сотні, тисячі та навіть мільйони років назад. Завдяки їм ми й дізнаємося, як жили наші предки, який одяг вони носили, які традиції шанували, якою зброєю захищалися, а також чим займалися у вільний час.

На території України їх налічується близько тисячі й у кожному з них зберігаються унікальні експонати, що дозволяють нам зазирнути у життя наших предків, які розвивали українську культуру, створювали визначні пам'ятки архітектури та мистецтва й захищали нашу Батьківщину від ворогів.

Один із таких закладів знаходиться у місті Харків, на території

Східного регіонального управління Держприкордонслужби. Ідея створення музею належить начальнику, на той час Південно-східного регіонального управління Прикордонних військ України, генерал-лейтенанту Борису Лейді. Участь у зборі експонатів брали спілка ветеранів і офіцери-прикордонники, які прагнули назавжди залишити в історії України пам'ять про

величні перемоги мужніх українських військових, починаючи з початку ХХ століття і до нашого часу.

Прикордонники самостійно займалися розробкою інтер'єру приміщення. Для цього використані спокійні, стримані кольори, переважно зеленого та білого, а також велику кількість фотографій, інформаційних плакатів і малюнків. Експозицію музею прикрашено муляжами, на яких демонструється військовий одяг та зброя різних часів.

Деякі з раритетних предметів залишилися військовим у спадок від їхніх дідів, які пережили часи Другої світової війни. Серед таких – елементи військового одягу, залишки зброї, яка використовувалася прикордонниками понад століття тому, фотокартки, на яких зображено перших забудовників прикордонних підрозділів і багато інших зразків речей.

Понад десять років працює завідувачем музею полковник у відставці Юрій Шовковський. Під його керівництвом створено декілька змістовних експозицій. До речі, Юрій Валентинович декілька років поспіль обирається головою спілки ветеранів регіонального управління.

Колекція постійно поповнюється експонатами, привезеними з місць запеклих боїв у зоні антитерористичної операції. Серед речей є зразки сучасного військового одягу та макети зброї, використані гільзи, понівечене озброєння, предмети екіпіровки, які вціліли після боїв, і фотозвіт з місця події. Найяскравішим екземпляром музею є привезений із зони АТО ківларовий шолом із наскрізними кульовими отворами.

Експонати музею є не лише пам'яткою історії. Вони несуть у собі набагато більше, ніж можна побачити. Сама атмосфера тут наповнена відчуттям і духом героїзму, мужності й хоробрості. Переступивши поріг, відвідувач одразу відчуває всю ту велич і могутність української військової служби, яка спонукає українських охоронців рубежу вдень і вночі оберігати свою країну від ворогів, захищати мир і спокій усіх українців, а якщо того потребують обставини, відстоювати цілісність і недоторканність України ціною власного життя.

На таких патріотах тримається наша держава, і ми повинні пам'ятати про їхні заслуги, адже народ не має майбутнього, якщо він не знає свого минулого. ■

НАУКА НА ВАРТІ КОРДОНУ

У Києві відбулася міжнародна науково-практична конференція «Історія, сучасність і перспективи розвитку Державної прикордонної служби України та охорони державного кордону». До заходу долучилися експерти Адміністрації Президента України, Держприкордонслужби, Національної академії наук України, науковці провідних правоохоронних і військових навчальних закладів нашої держави, дипломати з Естонії, Польщі та Сполучених Штатів Америки, експерти Міжнародної організації з міграції, ветерани-прикордонники та представники громадськості. Про поважність наукового форуму якнайкраще свідчили його учасники, серед яких було: 7 докторів наук, 30 кандидатів, 6 професорів, 15 доцентів і 4 старших наукових співробітники.

Володимир ПАТОЛА,
фото Валерія ОЛІЙНИКА

Передусім учасники заходу мали можливість ознайомитися з результатами цікавих історичних досліджень системи охорони кордону. Зокрема, доктор історичних наук професор Національної академії Держприкордонслужби Микола Кабачинський представив факти, які доводять, що прикордонна служба в Україні має більш ніж тисячолітню історію. Так, літописи та археологічні розкопки свідчать: вже 888 року існували, висловлюючись сучасною мовою, система моніторингу та попередження про загрози на державному кордоні, фортифікаційні споруди, струнка система управління та зв'язку на чолі з «Київською прикордонною заставою» у складі одинадцяти дружинників. Ключову роль серед них займав відомий більше за легендами Ілля Муромець.

Згодом учасники конференції обговорили основні напрямки стратегії розвитку прикордонного відомства. Директор Департаменту аналізу та оцінки інформації Адміністрації Держприкордонслужби України генерал-майор Анатолій Махнюк серед іншого розповів, що у найближчій перспективі планується зменшити ділянки відповідальності відділів прикордонної служби, особливо на південній та східній ділянках державного кордону й збільшити кількість і чисельність підрозділів. Представник ветеранського комітету прикордонного відомства полковник у відставці Григорій Мінін зазначив, що експерименти запровадження так званої «оперативної охорони», яка дуже нагадує сучасну модель проводилися ще у 80-их роках минулого століття.

Однак, враховуючи наявність не надто «дружніх» сусідів і загальну напружену обстановку, тоді керівництво не зважалося повністю відмовитися від так званої «військової» моделі захисту кордону. Ефективність службово-бойової діяльності при загостренні обстановки також досягалася шляхом підвищення щільності підрозділів. У середньому на один кілометр державного кордону припадало по п'ять військовослужбовців, не враховуючи цивільного персоналу та складу громадських формувань. Мотоманеврені групи й оперативної бойові прикордонні комендатури, забуті

на тривалий період, коли ми мали можливість насолоджуватися мирним безхмарним небом, надзвичайно результативно показували себе багато років тому і цілком обгрунтовано відновлені сьогодні, при загостренні обстановки.

Також у своїй доповіді генерал-майор Анатолій Махнюк торкнувся питань реалізації планів «Європейський вал», «Морська стіна» і лібералізації візового режиму для України Європейським Союзом.

Присутніх вразили потужні технічні розробки в сфері спостереження та озброєння. Представник Національного центру управління та випробувань космічних засобів кандидат технічних наук Сергій Янчевський продемонстрував можливості та практичні результати застосування технологій аерокосмічної зйомки в різних режимах, зокрема – фотографії переми-

шення російсько-терористичних військ, а також докази обстрілів українських військових підрозділів з російської території. У космосі немає кордонів, а, відповідно, немає жодних, у тому числі – юридичних, перешкод для проведення спостереження як за державним кордоном, так і за територіями суміжних держав. На сьогодні така робота обгрунтована не лише військовими потребами. Свого часу саме завдяки «погляду з космосу» вдалося своєчасно дізнатися про будівництво неподалік Керченської протоки на російській території виробничого комплексу, який передбачає використання аміаку у величезних кіль-

костях і становить потенційну екологічну загрозу для України та більшості європейських держав. Прикордонники і раніше знали про зосередження Російською Федерацією військ поряд з українським рубіжем, зокрема, навпроти села Красна Талівка Луганської області. Але фотографії донедавна закинутого аеродрому в Міллерово, (містечко менше ніж за два десятки кілометрів від українського кордону), де зараз дислокуються більше п'ятнадцяти тисяч військових при значній кількості авіації, артилерії та бронетехніки, викликали в цивільних учасників конференції обурення, а у військових – професійний інтерес.

Науковий співробітник Окремого конструкторського бюро «Шторм» Київської політехніки Геннадій Пуха представив можливості сейсмічних сенсорних систем. Перспектива їх військового та правоохоронного застосування вразила присутніх: розміщений під землею пристрій виявляє пішохода на відстані більше 250 метрів, «бачить» бронетехніку ворога за 15 кілометрів, а морські зразки дозволяють ідентифікувати клас виявленого підводного човна на відстані 70–100 кілометрів. При цьому забезпечується висока точність і можливість автоматичного проєктування на карту маршруту цілі, зокрема з прив'язкою до системи координат.

ності та оперативності служби – надійний і швидкий транспорт. В умовах бойових дій він повинен бути захищеним хоча б легкою бронею. Охоронці державних рубіжів отримали багато зразків високошвидкісної іноземної техніки та вітчизняних захищених транспортних засобів на базі автомобілів іноземного виробництва.

Легка бронетехніка особливо потрібна в умовах сьогоденної гібридної війни. Вона швидша, економічніша та практичніша від традиційних БТР, БМП (армійський парк радянських часів добре служить у полі, в бою, але в місті та в патрулі значно поступається «меншим» броньованим «родичам»). Однак все, що їздить, вимагає регулярного догляду та ремонту. До службових машин, особливо броньованих і особливо в зоні бойових дій військовослужбовці часто ставляться як до живих істот – з ніжністю та повагою. Це не дивно, адже від характеристик автомобіля залежить життя. Нерідко в умовах напруженої обстановки представники технічних підрозділів, а то й водії змушені робити оперативний ремонт техніки за свої кошти, особливо коли часу на оформлення документів та доставку необхідних деталей немає. А від технічного стану залізного коня чиясь життя залежить вже зараз.

Ще гірше, коли спеціалістів, здатних продіагностувати складну електроніку, в місці дислокації підрозділу просто немає. Представник Національної академії Держприкордонслужби імені Богдана Хмельницького кандидат технічних наук полковник Вадим Сівак представив дослідження, яке дозволить завчасно передбачити витрати на регламентні роботи, необхідні для підтримання техніки в належному стані і включити їх у бюджет відомства.

Але головне – це розробка власної діагностичної апаратури для моделей автомобілів, які зараз несуть прикордонну службу. Після випробування приладів та забезпечення ними підрозділів, водії зможе самостійно в будь-який момент «запитати» бортовий комп'ютер «залізного коня», як той «почувається», які деталі зношені, які механізми необхідно налаштувати і своєчасно замовити все необхідне для ремонту. Це дозволить не лише продовжити термін служби автотехніки, а й зробити їхнє обслуговування плановим, значно зменшивши навантаження на водіїв і техніків.

Науково-практична конференція дала присутнім багато необхідної та цікавої інформації. Розроблено та представлено оригінальні й ефективні рішення цілої низки злободенних питань. Частина з них, імовірно, реалізується вже в недалекому майбутньому. ■

Андрій КУЧЕРОВ,
малюнок Наталії УСТЬЯНЦЕВОЇ

Начальник застави «Боссага» був досвідченим офіцером. Після навчання в Московському вищому прикордонному училищі та п'яти років служби у Середній Азії його направили у Мозамбик, де офіцер більше двох років передавав досвід організації та несення служби місцевим прикордонникам. По завершенні зарубіжного відрядження капітан Іванченко повернувся у рідні Кірки. Командування призначило його керувати заставою, яка мала суходільну ділянку, однак у кількох кілометрах від неї протікала норавлива Амудар'я, по якій і проходив державний кордон.

Про що річку та її примхливий характер згадано у безлічі художніх творів. А якщо звернутися до спеціальної літератури, то можна дізнатися, що води Амудар'ї досить каламутні й добре перемішані з річковим піском. У результаті будь-яка господарська діяльність має враховувати цей аспект. Тому свого часу було створено підприємство, яке займалось очищенням усіляких агрегатів і механізмів, що застосовувалися на річці та каналах, від піску. Не вдаючись до технологічних подробиць зауважимо, що ділянки робіт простягалися на 200 кілометрів. І керівнику, щоб контролювати підлеглих на таких відстанях, надали в «штат» вертоліт Мі-1, який миг брати на борт трьох осіб і розвивав швидкість до 170 км на годину. Тому за півтори години польоту можна було дістатися найвіддаленіших районів ділянки.

Посада керівника підприємства припускала тісну взаємодію з прикордонниками, адже з ними необхідно було погоджувати багато питань. Охоронці кордону, в свою чергу, отримували цінну інформацію щодо ситуації в прикордонні. Нічого незвичного. І, як правило, співпраця часто переходила у тісну чоловічу дружбу.

Так, одного разу керівник згаданого підприємства Міред Баржаков зателефонував начальнику застави і повідомив, що за його даними, до ресторану містечка Кірки до обіду привезуть... свіже пиво.

Тут необхідно зробити невеликий відступ для пояснення ситуації. Хто служив у Середній Азії, не відступить від ствердження, що найсмачніше пиво робили в ті часи саме у Ашхабаді. За смаком його не можна було порівняти ні з яким іншим сортом вітчизняного «рідкого хліба», як називали хмільний напій справжні його поціновувачі. Так от, сам цей «хліб» у свіжому вигляді планували доставити в ресторан містечка Кірки.

Все добре, однак від застави «Боссага» до населеного пункту... 60 кілометрів. І подолати їх в обидва кінці протягом обідньої перерви було справою неможливою. І взагалі, виїхати за межі відповідальності застави заборонялося без особистого дозволу керівництва прикордонного загону. Пам'ятаючи це правило, Міред Баржаков запропонував простий вихід: використаємо... вертоліт. Тим більш у нього були справи у містечку.

Задум було затверджено та реалізовано. На початку обідньої перерви, «підхопивши» начальника застави на спеціальній площадці, гелікоптер за 20 хвилин приземлився в невеличкому аеропорту. На виході їх чекав службовий автомобіль директора. Проїхавши півкілометра, поціновувачі «рідкого хліба» за хвилину вже опинилися за обіднім столом. Міреда Баржакова інформатори не підвели: напій був свіжим, холодним і дуже смачним. Тим більш, що й повноцінний обід був доречним...

Життя складалося цього дня найкращим чином для відвідувачів ресторану, які були теж поінформовані негласним чином. Вони, не поспішаючи, обідали та потягували хмільний напій у глибині зали. А Міреда Баржакова та капітана Іванченка як найбільш шанованих гостей посадили неподалік від вікон, котрі за висотою були майже від підлоги до стелі. Якоїсь миті,

ОБІД ІЗ ФОРСАЖЕМ

Цій історії понад 35 років... Сталася вона на ділянці однієї з застав Кіркинського прикордонного загону, який входив до складу Середньоазійського прикордонного округу. Учасники, безпосередні свідки цього випадку та колеги по службі дійових осіб давно вже на заслуженому відпочинку. Збираючись разом, щоб відтворити в пам'яті офіцерське минуле, ці сивочолі чоловіки з юнацьким запалом і неприхованим посміхом обов'язково згадують події, які трапилися з начальником застави «Боссага». З часом вони стали своєрідною неофіційною візитною карткою не лише загону, а й округу.

відірвавшись від трапези, прикордонник підняв очі на вулицю і побачив... погляд командира загону. Суворі очі полковника Кирилова дивилися на капітана дещо розгублено й здивовано. Повертаючись з обіду, на який командир ходив додому, він ніяк не планував зустріти по дорозі начальника однієї з застав. І справа не в тому, що «застукав» його, дивлячись у широко розчинене вікно ресторану: полковник Кирилов намагався згадати, чи викликав підлеглого офіцера у Кірки. Подивившись уважно на капітана ще раз і переконавшись, що факт присутності офіцера йому не примарився, командир розвернувся і, не поспішаючи, попрямував до прикордонного загону.

Від ресторану до військової частини метрів 800, не більше. За час повернення до службового кабінету він точно переконається, що не викликав цього начальника застави. Але були ще три заступники, які мали право, як і він, викликати Іванченка на доповідь або нараду. Принаймні для з'ясування усіх обставин, щоб прийняти у разі «самоволки» виважене та суворе рішення у полковника Кирилова було не більше 40 хвилин. Командир був упевнений, що ситуація під контролем і змінити її крім нього ніхто не може.

— Мірей, я пропав, — сказав Іванченко, коли спина начальника загону неспішно віддалялася від ресторану. —

Командир покарає, якщо дізнається, що я відсутній на заставі. Сорому згодом не оберешся!

— Я зателефоную в аеропорт і тебе миттю доставлять на заставу, командир не встигне «вирахувати» тебе. Не будемо гаяти часу, — підсумував досвідчений Баржаков.

Поки службовий автомобіль директора з начальником застави мчав розпеченими вуличками туркменського містечка, сам керівник давав інструкції по телефону пілоту гвинтокрила. Не треба бути провидцем, щоб спрогнозувати, що невеличкий Мі-1 після термінового вильоту розвинув максимальну швидкість, долаючи шістьдесятикілометрову відстань від Кірків до застави «Боссага» у рекордний відрізок часу.

...Після німої зустрічі з командиром загону минуло 25 хвилин, а капітану Іванченку на території застави рапортував черговий, доповідаючи обстановку. Заслухавши сержанта та уточнивши прізвища тих, хто телефонував, офіцер видихнув з полегшенням: від командира дзвінка не було.

— Я буду в канцелярії, — завершив розмову капітан.

Закривши за собою двері службового приміщення та розклавши документи, він почав їх вивчати, паралельно чекаючи на дзвінок. Був переконаний: командир загону ситуацію на гальма не спустить...

Тим часом полковник Кирилов закінчив розмову з начальником тилу загону.

Це був останній з трьох його заступників, із ким він розмовляв після повернення з обіду. Як і сподівався командир, кожен із них підтвердив, що капітана Іванченка ніхто у цей день до управління загону не викликав і жодних розпорядчих документів на цей випадок не відправлялося. Упевнившись, що все зробив правильно, полковник Кирилов взявся за слухавку. Залишився останній крок: особисто переконатися, що офіцер відсутній. Телефоністку, яка миттю відповіла, він попросив з'єднати з заставою «Боссага»...

Черговий по заставі голос командира загону впізнав одразу. Представившись, сержант почув запитання щодо начальника застави. Бадьоро доповівши, що капітан Іванченко в даний момент перебуває в канцелярії, почув у відповідь, що «отримає» 10 діб арешту за брехню... Спонтанічний черговий намагався повторити доповідь, однак полковник Кирилов кинув слухавку.

Приходить до тьми сержанту довелось кілька хвилин. Цей процес перервався новим дзвінком. Відчувши недобре, черговий відповів не так бадьоро. Однак це його не врятувало: у слухавці він знову почув голос командира загону. Перепитавши ще раз про присутність начальника застави, він наказав з'єднати з канцелярією.

Іванченко відразу взяв слухавку і доповів вищому керівництву щодо ситуації на ввіреній йому ділянці кордону. Терпляче вислухавши, полковник Кирилов перепитав, чи не його він особисто бачив в обідню перерву в ресторані міста Кірки. Отримавши негативну відповідь, командир закінчив розмову. Дійсно, як людина протягом такого нетривалого часу змогла подолати 60 кілометрів?! Відповідь: ніяк. З іншого боку, командир загону вірив власним очам, власному розуму та врівноваженій нервовій системі...

Звичайно, ця історія не могла не отримати продовження. Ці події згодом стали предметом розмов у курілках та усіляких байок. І командир, полковник Кирилов, перестав би себе поважати, якби особисто, як справжній прикордонник, не розібрався у ситуації і не поставив усі крапки над «і»...

За кілька місяців після зазначених подій полковник Кирилов прибув з перевіркою на заставу «Боссага». Виконавши план, разом з Іванченком він виїхав до Міреда Баржакова. Господар з туркменською гостинністю вийшов зустрічати прикордонників. Після офіційної частини розмови полковник звернувся до капітана:

— Скажи правду, тебе я тоді бачив у ресторані? Карати не буду, — подивився в очі підлеглого начальник загону.

— Так, це був я. Вам не примарилось. Завдяки Міреду я зміг оперативно повернутися назад, — зізнався Іванченко.

За хвилину полковник Кирилов дізнався про всі подробиці.

...Командир слова дотримався, але попередив, щоб таке було востаннє. Сказав — як відрізав. Більше такі «кульбіти» ніхто не повторював, а історія отримала своє логічне завершення, де нелогічно поєднались своєрідний юнацький кураж і тверде чоловіче слово наприкінці історії. ■

Від автора. Всі імена у матеріалі змінено, крім прізвища директора підприємства, у підпорядкуванні якого перебував Мі-1. Командир прикордонного загону після звільнення у запас проживає в Києві, а начальник застави «Боссага» — у місті Павлоград Дніпропетровської області. До речі, після Середньоазійського прикордонного округу він продовжив службу в Заполяр'ї. До того ж, керувати довелося заставою, ділянка кордону якої складала 1500 кілометрів... Тому й не дивно, що на «озброєнні» прикордонників були вертольоти. Але, на відміну від «господарства» Міреда Баржакова, це були Мі-8. Після Заполяр'я було дворічне відрядження в Афганістан. А закінчив свою службу герої нашого оповідання на посаді начальника відділу ОКПП «Виборг».

Командира Кіркинського прикордонного загону він згадує з людським теплом і офіцерською повагою.

ДУХОВНІСТЬ

ХРАМ
ДОДАТЬ СИЛ
СТРАЖДЕННИМ

На території Центрального клінічного госпіталю Державної прикордонної служби України відбулося урочисте освячення каплички, збудованої на честь небесного покровителя столиці України — святого Архистратига Божого Михаїла.

Василь БІЛЕНКО

Незважаючи на дощ і похмуру погоду, обличчя присутніх випромінювали радість: рекордно швидке будівництво завершено. Лише три тижні тому заклали фундамент, а зараз на цьому місці постав вишуканий дерев'яний храм.

— Ідея збудувати каплицю з'явилася восени минулого року, — розповідає начальник госпіталю полковник медичної служби Михайло Карнаух. — У нас на лікуванні перебувають і хворі, і поранені з зони АТО, нерідко у важкому стані. Одужати допомагає не лише медицина, а й віра. Тому місце, де можна було б звернутися за допомогою до Всевишнього, на території госпіталю вкрай необхідне.

— Храм будувала вся країна, — продовжує Михайло Карнаух. — Скажімо, безпосередньо дерев'яний зруб виготовили чернігівці. Будівельними роботами переймалися львів'яни та кияни. А внутрішнє оздоблення взяли на себе представники Видубицького монастиря.

Також слід додати, що проект каплиці виконав відомий український архітектор Юрій Бородкін. За його словами, спочатку планували звести невелику споруду, де людина змогла б усамітнитися, побути наодинці з Богом. Але згодом дійшли до висновку збудувати дещо більшу каплицю й розробили відповідний проект. Дерев'яний храм увінчує стрімкий і легкий дах небесного кольору зі стильними трикутними вікнами, куди в перспективі мають бути вставлені вітражі. Але й зараз м'яке й розсіяне світло створює всередині каплиці неповторну благоговійну ауру, яка доповнюється гарною акустикою. Цікаво, що за аналогічним проектом таку ж каплицю зведуть у Луганському прикордонному загоні.

Після обряду освячення Єпископ Вишгородський Агапіт вручив благословенні грамоти від Святійшого Патріарха Філарета мещанатам, які долучилися до будівництва храму.

— Ми робимо з вами одну спільну справу: ви лікуєте тіло, а церква — душу людини, — звернувся до медиків шпиталю та усіх присутніх єпископ Агапіт. ■

НА ЧЕШЬ СВЯТА

З КОНЦЕРТОМ — НА ПЕРЕДОВУ

Керівництво Північного регіонального управління та Житомирський загін під час святкування Дня прикордонника організували творчий виступ артистів студії «RUMAX» з концертною програмою для військовослужбовців підрозділу, котрі виконують бойові завдання на сході країни.

Віктор ВИРВА

Свої послуги для того щоб доставити артистів в Донецьку область безкорисливо надало житомирське підприємство ПП «Шеріфф». Незважаючи на довгу дорогу, відразу ж після прибуття до Волновахи студійники «прямо з коліс» розпочали вітати своїх земляків з професійним святом. Патріотичні пісні, пісні про любов, українські народні звучали з уст артистів. Деякі з них так «завели»

воїнів, що ті де співом, де танцем стали підтримувати своїх гостей. А гумор, який також був у репертуарі концерту, зміг підняти святковий настрій у прикордонників.

Як зазначив засновник даного гурту Максим Корнєєв, їхній виїзд на Донбас вже не перший, і щоразу, спілкуючись з учасниками АТО, вони все більше розуміють: творчість сьогодні є необхідною психологічною релаксацією для наших воїнів, це є віддушину та ковток чистого повітря в нинішніх непростих умовах. Тому такі зустрічі відбуватимуться і надалі. ■

ПРО ПРИСВОЄННЯ ВІЙСЬКОВИХ ЗВАНЬ

від 27 травня 2015 року №434-ос

по Західному регіональному управлінню Державної прикордонної служби України
підполковник
майору СИНІШИНУ Михайлу Миколайовичу
по Південному регіональному управлінню Державної прикордонної служби України
капітан 2 рангу
підполковнику КІЗІМУ Костянтину
Олександровичу

від 27 травня 2015 року №435-ос

по Північному регіональному управлінню Державної прикордонної служби України
полковник
підполковнику КРАВЧУКУ Віктору
Миколайовичу
підполковнику РОМАНОВСЬКОМУ Сергію
Васильовичу
підполковник
майору КУЛІШУ Андрію Сергійовичу
майору ЛЕСКОВУ Андрію Григоровичу
майору ДУБІНСЬКОМУ Анатолію
Миколайовичу
по Південному регіональному управлінню Державної прикордонної служби України
підполковник
майору ГЛАДУНОВУ Андрію
Володимировичу

майору СМІРНОВУ Олексію
Володимировичу
майору ТАРАСЕНКУ Олександр
Валентиновичу
майору ШИДЛЮХУ Олександр
Володимировичу
по Східному регіональному управлінню Державної прикордонної служби України
полковник
підполковнику ЛАТИНЦЕВУ Сергію
Володимировичу
підполковник
майору ГЕТЬМАНУ Олексію Миколайовичу
майору БОЙКУ Ігорю Миколайовичу
майору МАЗУРКЕВИЧУ Руслану Борисовичу
майору НИКИТЮКУ Олексію Михайловичу
майору САМОЙЛЕНКУ Олександр
Олександровичу
майору СЕРГІЄНКУ Антону Олексійовичу
майору ЯНКІВСЬКОМУ Ігорю Миколайовичу
підполковник медичної служби
майору медичної служби МЕДВІДІУ
Володимирі Зіновійовичу
по Окремому відділу внутрішньої безпеки по Адміністрації та органах центрального підпорядкування ДПСУ
підполковник
майору ОСАДЧУКУ Олексію Леонідовичу
Управління кадрового забезпечення АДПСУ

ЗНАЙ НАШИХ!

ТУРНІР ЗАВЗЯТИХ

На стадіоні управління Сумського прикордонного загону відбувся турнір на Кубок Сумської обласної організації фізкультурно-спортивного товариства «Динамо» України з міні-футболу серед силових структур і правоохоронних органів області.

Роман ТКАЧ

У змаганнях взяли участь чотири команди: охоронців кордону, УСБУ та УМВС України в Сумській області, а також обласної прокуратури.

Перед початком турніру до його учасників з вітальним словом звернулися заступник голови Сумської обласної організації ФСТ «Динамо» України Олександр Салатенко, заступник її очільника на громадських засадах Анатолій Шевельов, помічник начальника УСБУ в Сумській області по роботі з особовим складом підполковник Олексій Задорожній та заступник начальника відділу персоналу Сумського загону підполковник Анатолій Щербак.

Протягом усього турніру тривала напружена боротьба. За результатами змагань перше місце вибороли «зелені кашкети». Друге дісталось спортсменам прокуратури. Третю й четверту сходинки

п'єдесталу переможців зайняли представники команд обласних управлінь МВС і СБУ.

Насамкінець відбулася церемонія нагородження. Команді-переможцю вручено кубок і грамоту СОУ ФСТ «Динамо» України. Кращими гравцями турніру визнано: серед господарів поля — Романа Кролевецького, Віктора Петріва та Олександра Поповченка. 3-поміж їхніх суперників у змаганні — Ярослава Шабаля, Сергія Тютюнника та Олександра Мамасєва. Всіх їх відзначено грамотами обласної спортивної організації.

Заступник начальника прикордонного загону підполковник Василь Пономарьов тепло привітав переможців і подякував усім учасникам змагань за участь у турнірі.

— Нині Україна переживає важкі часи, і єдність її правоохоронців на тлі спорту, захисту національних інтересів держави також втілює у наших співвітчизників упевненість у своєму майбутньому, — зазначив він. ■

Увага! Наступний номер газети «Прикордонник України» вийде 19 червня 2015 року

Засновник:
Адміністрація
Державної
прикордонної
служби України

Видається
з липня 1943 року

ПРИКОРДОННИК
УКРАЇНИ

Свідоцтво про реєстрацію:
КВ № 8071 (28.10.2003 р.)
Передплатний індекс:
61023

Головний редактор
Костянтин ПЯСЕЦЬКИЙ

Заступник
головного редактора
Андрій ГЕРАСИМІВ

Черговий по номеру
Василь КЛИМЕНКО

Тижневик надруковано у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф»
Адреса: м. Київ, вул. М. Вовчка, 12/14. Тел.: 581-68-15

Замовлення: 41548
Наклад: 5050 прим.

З питань розміщення реклами на шпальтах газети звертатися у відділ реклами та договірної роботи Інформагентства Держприкордонслужби України за тел.: (044) 566-43-30

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій, а рекламної інформації — рекламодавець. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове.

Наша адреса:
02099, м. Київ,
вул. Ялтинська, 11

Тел./факс:
566-43-30 (багатоканальний)
239-85-73, 239-85-77

E-mail: redactor@pvu.gov.ua
kordo@ukr.net